

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

NOSTRES EDIFICIS PUBLICHS

Desde 'l moment, que l' Hospici va ser construït, vinguerenh las guerras á tirar per terra l' obra humanitaria del immortal Bisbe d' Gerona D. Tomás de Lorenzana. La decadencia per la qual s' ha passat desde aquella época ha sigut espantosa, tot Espanya está encara baix aquesta desgracia funesta, pero hi ha pobles com lo nostre ahont sembla que la ma de Deu los ha deixat córrer al precipici, permetent que portessin sempre la vena lligada als ulls y que caminessin á las foscas.

No parlem de las guerras del final del sigle passat y de la del any vuit, que juntas, no han causat tant de mal en esta vila, com la dels set anys y la última que hi va haver, parlem dels períodos normals y mirem lo que s' ha fet.

Després de la guerra d' Africa, sobre tot cap allà als anys 66 y 67 las cosas de esta població portavan camí de marxar be, aquella situació va durar dos ó tres anys, y desde alashoras y avans d' aquella fetxa, durant lo período de cent anys, vegin que s' ha fet.

S' ha destruhit tot lo que tenia caràcter de edifici ó de monument públich, s' ha esborrat la fisonomia de la població que era de las mes característiques de Catalunya s' ha fet malbé, y cambiat qui sab quantas vegadas lo grandió paseig ab los magnífichs arbres que hi havia en lo firal sense tenir may un plan, sense seguir may altre norma que 'l capritxo del arcalde, sense consultar la opinió pública ni cap persona competent. S' han tirat rasants en los carrers y plassas perjudicant á tothom, y en fi, encara la població d' Olot no pot presentar un plan de rectificació de carrers cosa que verdaderament fa vergonya y és digna de una població civilizada.

No es estrany que 'ls ajuntaments hagin permés que las salas

del Hospici servissen per ferhi graus balls perque los que tenen la població aixís abandonada, poden permetrer tot aixó y molt mes.

A n' aqueix motiu se deu, que l' Hospici que devía estar aislat de tot altre edifici, se trovi avuy voltat de asas per tres costats no quedantne sino un, y encara afortunadament, perque 's puga realisar en temps mes ó menos llarch, la gran obra del Bisbe Lorenzana y de la junta d' Olot.

La gran horta, jardí ó esbarjo projectat en la part del mitj dia, la gran plassa que 's podia fer á devant de la fatxada principal punt centrich d' la vila, tot aixó ja está perdut, perque los ajuntaments que han passat durant aqueix temps no posehían lo plano de rectificació.

No queda mes esbarjo pera l' Hospici que 'l horta que hi ha á la part de sol ponent, y aquesta encara podria servir partintla en dos parts en tot lo tros que correspon al devant del edifici per aquell costat y alashoras sería realisable 'l pensament del bisbe Lorenzana si bè que totas las salas del primer pis, y baixos del Hospici del costat del actual carrer que porta son nom, ja han quedat sense llum apropòsit y quedan tristas y fredas per la aproximació de las casas.

Pero sigui com vulgui, lo grandió projecte queda realisable encare y 'l ajuntament actual se pot coronar de gloria si no posa cap obstacle á que 's realisi, y la manera de no posarhi obstacles es deixar per lo moment l' edifici tal com está. Hi ha que treballar molt prompte en la part del plano de la vila que correspon á la part de ponent de dit edifici y d' aixó ja se 'n cuidarà la comissió oportuna que 's ocupa del plan de la vila y que ja es competent per compèndrer aqueixas cosas; y que tenim la seguretat siga tota del nostre parer. Y dihem que hi ha que treballar prompte en aquest assumpto, perque si 's obra la prolongació del carrer de Santa Pau fins á la plassa de Sant Esteba, y 's deixa construhir en la part posterior del Hospici, alashoras. Aqueix edifici queda inutilisat per sempre mes.

Y aixó no pot succehir. O la nostra generació no pensa, ó lo grandió projecte de nostres antepassats se te de portar á cap un dia ó altre. Si hem estat dormint cent anys seguits, es necessari que despertem, y ara es lo moment oportú, perque 's despertan també molts pobles cataláns y sembla que en aquesta vila hi ha pocas ó moltas personas que han sentit la trompeta.

Mes al traure'ns las lleganyas dels ulls, hem de tenir seny. Hem de recordar que dels monuments civils d' aquesta vila, casi no ha quedat mes que l' Hospici. L' Olotí que no tingui interès per salvar aquest edifici, ó es un ignorant, ó no comprén los sentiments nobles, y lo que s' ha de fer en aqueixa gran construcció.

Y ademés, aqueixa deixadés que fins ara hi ha hagut per los monuments públichs, filla de la decadencia, ha de desapareixer, perque es una prova de esceptisme que poch á poch va conduint al camí del vandalisme destructor.

Al conclóurer nostre article sobre l' Hospici no podem menos de recalcar la nostra opinió apuntada ja anteriorment: lo arquitecte que 'n feu lo plan, lo va fer tal com es perque se li va demanar lo plan d' un hospici, y tal cual es, comodament, no pot servir per altra cosa. Las pessas del Hospici son indivisibles, si no materialment parlant, perque l' experiencia dona provas en contra, á lo menos racional y rahonablement no 's poden dividir perque si com dihem l' experiencia nos ensenya que dins del Hospici s' hi poden fer molts tampanells, també 'ns ensenya que may están bé en lloch, perque sempre es estat precís mudarlos de puesto. Y si no apelem á la memoria de tots los olotíns que tenen mes de vint anys y digan ¿ quantas distribució diferentas han vist en l' edifici aquest? Si 's poguessen véurer reunits los diners que 's han gastat en l' Hospici per acomodarlos á diferents usos desde que está fet, pera llansarlos luego al rin en forma de runa, de segur n' hi hauria prou y de sobras ¿pera fer lo que falta de la Casa de la vila, de que 'ns ocuparem en los articles vinents.

CRISIS AGRÍCOLA.

REMEYS. — PER DOMINGO CALL.

(Continuació).

Quedi ben sentat que nostres legisladors, al protegir exclusivament, ó ab preferencia, certas industrias y especulacions, olvidant la Agricultura com primera ó mare de totes, han demostrat una imprevisió ó ignorancia complertas de las necessitats de la nació que governan, perque abandonan la verdadera riqueza y confocem la prosperitat temporal que resulta d' una producció eventual, ab la verdadera prosperitat temporal filla de 'l únich reactiu cert que es la duració.

Desgraciadament pera Espanya, estem subjectes á un modo de viure econòmic que, si be plau á certs economistas, se sembla molt á algunas societats, que per desgracia han trobat molts devots, las quals han repartit beneficis sortits, no dels negocis que emprengueren, sino del capital social que s' rebaixava, pero á las que, tart ó aviat, arribará, si no ha arribat ja lo dia de la liquidació final, y llavors plorarán lo cataclisme y sa mala y falsejada administració.

Los síntomas que fan preveure aquesta liquidació, s' accentúan més y més cada dia en los centres industrials y mercantils del mon, y molt especialment en las nacions imprevisoras ó que no tenen elements naturals de vida y en las quals la miseria se fa sentir més crudelment.

Milers de treballadors están vagatius, y sols l' Agricultura, si 's troba favorescuda per un terror y un clima rich, com afortunadament succeeix en moltas provincias d' Espanya, ofereix un refugi segur als que, desconeixent ó despreciant sa importancia, fugiren algún dia de la modesta pero tranquila llar ahont nasqueren, per fer cap als grans centres d' activitat industrial y mercantil que 'ls atragueren ab somniadas ganancias y afalagaren ab enganyosos plahers, ó, lo que es pitjor, marxan á buscar treball fora de sa patria, engruxint las fileras de tants infelissos que atravessan la mar, estivats en la bodega dels barcos, pera anar á conreuhar un terror, en lo que hi deixan cada dia una part de la existencia, canviant sang per diners extrangers y morint oblidats lluny de la patria y moltas voltas sens amichs, sens familia, sense casa.

¿Es possible repoblar las comarcas rurals y obtenir de las mateixas un benefici que torni á la producció Espanyola l' equilibri perdut?

La solució s' imposa, y l' exemple de tot lo mon demostra l' afirmativa contestació á la pregunta feta.

Son moltas las causas que contribuïren á que, en mitj del progrés universal, Espanya hagi quedat, poch menos que estacionaria, fins al punt de que distrets los governs ab guerras civils é intrigas mesquinas, y ocupada l' atenció dels polítichs d' ofici en defensar y obtenir bonas cesantias y jubilacions gandulegant, en la flor de la juventut moltas vegadas, la verdadera y profitosa cien-

cia de governar que consisteix en afavorir lo desenrotllo de totes las fonts de riquesa del país, ha quedat poch menos que olvidada.

Ocupats nostres administradors en semblant fal-lera, han concedit preferencia á la xerrameca y á la discució dels principis, posposant los fins utilitaris, sens los qué aquells han de esser esterils, resultant contraris sos efectes.

¡ Quants sacrificis ha degut fer Espanya per esmenar faltas, indemnisar perjudicis, sostenir interessos essencialment polítics y doctrinaris, tots menos reproductius económicament parlant !

Com no ha existit orde ni concert pera arribar al desideratum, ó quant menos, seguir lo moviment continuu d' avens que 'l sigle verifica per tot lo mon, nostra nació 's troba 'en desigual situació de forsas productoras, major cada dia, lo qual ocasiona un desequilibri económic que á no esmentarlo ab urgencia, portará nostra ruína, descredit y pobresa.

Bonas probas ne tenim en lo que disminuheix la població augmentant d' una manera qu' espanta la emigració que ningú procura evitar, y tot perque careixem de vias de comunicació ordinarias y las rápidas son caras, perqué no tenen carga indigena que trasportar, lentas per sa mala construcció y pèssimament establertas y servidas en sa major part. Estém sens utilitzar los nostres rius quals ayguas van al mar ó negan fertils extensions de terreno, causant inmensos perjudicis y cruels malalties que delman y fan emigrar familias enteras, qu' ans poblavan ricas comarcas y constituíhian abundants centres de producció.

També pot dirse que careixém de canals de regadiu y pantanos suficients y fácils de fer, ab l' objecte de beneficiar ab sas ayguas, terras inmillorables al mateix temps que proporcionar forsa hidràulica á moltas industrias esclavas avuy del extranger, perque no tenen lo carbó, la maquinaria ni las primeras materias á bon preu. Y no se 'ns objecti qu' Espanya es pobra d' ayguas fins al extrém de que tinguém que despreciar dit element de riquesa, puig que, además de milers de manantials, corren per lo continent Espanyol set rius de primer ordre, cinquanta un de segon, cinch cents vint y sis tributaris y gran número d' afluentis, lo que, aprofitant degudament podria centuplicar nostra riquesa Agrícola, de la mateixa manera que la multiplicá mentres tant aquesta Nació estigué subjecte al imperi Romá ó sofrí 'l jou dels partidaris del Islam.

(*Seguirá.*)

Varietats.

CONSELLS.

N' es lo viatge de la vida
curt com jornada d' ivern,
no 'ns giram á la sortida
quant ve fosc lo vespre etern.

Corre l' Home y no sap hont,
passa avuy, passa demà,
á nit s' adorm en el mon
y es desperta allà dallà.

Enlluernat per l' esperança.
ó enfunestit pel recort
luyta fins qu' á sebre alcança
lo misteri de la mort.

La eternitat es un día
sens ahir y sens demà;
cerca 'l passà ab alegria
que may pus s' acabarà.

Un torrent que no s' atura
ni jamay torna enderrera
n' es l' imatge verdadera
de lo que la vida ens dura.

Joventut, titols, riqueses,
dignitats, gloria, talent,
sabs que son ? holves empeses
per l' aigua d' aquest torrent.

Apaga bufant un llum,
el que veges mes encés,
mira 'l cremall, guayta 'l fum
y sabrás la gloria el qu' es.

Trista gloria la mundana!
sembla l' eco volander
lo ressó de la campanya
quant la deixa 'l campaner.

Encaminem donchs la vida
vers la gloria verdadera
deixem l' infern qu' ens convida
mirant al cel qu' ens espera.

¡Ay dels que 'n el mon s' aferren
sense recordar que hi son
com á llevors que s' enterren
per florir á un altre mon !

Al instant que compareix
la mort temuda á quísvulla,

de tots sos bens lo despulla
y ab ses obres lo vesteix.

A cada batech del cor
la mort ens fa una ferida:
una part de nostra vida
á cada batech sens mor.

En res posis l' esperança
si esperar la mort no gosas;
puix no resta de les cosas
mes que la seva mudança.

L' hom sabut sens desconort,
sens tremolar de feresa,
de cada dia s' avesa
á l' idea de la mort.

Cal donchs estudiar la ciencia
quens ensenya á ben morir:
qui te neta la consciencia
veu tranquil sa mort venir.

Qui ab esglay la mort se mira
de si mateix te la por;
no es la mort lo que 'l retjira
qui l' esglaya es lo seu cor.

Qui dona y lleva les vides
te escrita la teua sort,
tant si fuigs, cech de la mort
com si consirós la cridas.

La mort, á Deu obedient,
á qui Ell li signa s' atança,
l' agafa, el se 'n du y no 'l llança
per plors que fasse sa gent.

Per fer sa feyna mes llesta
sempre te la dallà á punt
y 'ls vermens per ferne festa
sempre esperan al difunt.

La mort sempre 'ns te 'n capella;
¿ quin día 'ns vindrá á cercar ?
Mortals, no 'ns oblidem d' ella
qu' ella no 'ns ha d' oblidar.

Y puig ella no 'ns oblida,
cal que tot-hom se recort
que sols ab virtuosa vida
se compra una bona mort.

MARIAN AGUILÓ.

En Espanya lo mateix que en altres nacions tothom está rene-
gant contra los tractats de comers que han de terminar en 1892 y
tothom alsa 'l crit contra de ells com á perjudicials y ruinosos. En
Espanya lo mateix que en totas las altres parts lo clamor es ge-
neral y la veu unanime entre tots los productors, ab la deferencia
que en altres paissos sembla que hi ha qui escolta aquesta veu y se
fa cárrech de la rahó dels que se queixan per los danys que 'n su-
freixen, y aquí no sabem lo que succehirá, perque la comissió que
déu entendre en aquest assuntó está composta en sa majoria de
homens massa coneguts per desgracia per llurs oficcions lliure-
cambistas, y empenyats á portar á la práctica llurs inconcebibles
teorías, com empenyats estan ordinariament tots los polítichs de
nostra Espanya en plantejar tant si es tort com si es dret totas las
reformas que se 'ls posan entre cella y cella sens calcular las con-
sequencias y encara que ningú las demani, ni la opinió ni la neces-
sitat ni sisquiera la conveniencia.

Per la revisió dels tractats tindrem sort que altres nacions la
volen y per aquesta rahó es fácil que 's porti á cap; pero será aixó
en benefici nostre? No 'ns atrevim á esperarho aixís de una gent
que ja no necessitaren los tractats del any 1882 pera voler reduhir
los drets al 15 per 400 en un plasso ja finit, rebaixa que ja estaria
en vigor si vistas las sevas funestas consequencias no s' hagués anat
retardant, allargant los plassos ab un ó altre pretext.

Sembla impossible que aquestos homes funestos no 'ls diga res
la manera de obrar dels homes d' estat que governan altres nacions
qual civilisació y avens admiran; sembla impossible que en aques-
tas materias no 's vulga tenir en consideració lo que dihuen los
fets y la experiéncia pera péndrer guía solsament del capritxo y de
las aficcions d' escola. ¿Per qué mentres en Alemania la renda d'
Aduanas importa un 31 per 100 de son pressupost y en los Estats
Units un 56 per 100 en Espanya no ha de importar mes que un
15 per 100?

No hi ha cap rahó acceptable per explicar-se aixó sino la de ser
Espanya la patria de *D. Quijote*.

Si avuy nos trovem com estem ab una depreciació general en
tots los productos especialment agrícolas tant de grans com caldos
com bestiar; que será demá que, per rahó de nous tractats que
dadas las corrents que circulan per l' extranjer es de pensar que

ells en tot cas se 'ls adobarán en quant los convinga mentres que nostres homes de govern no es probable cuidin gaire de tréurer-ne cap ventatja per los productors espanyols.

Creuem que seria molt del cas que tant la sucursal de la Lliga Agraria establerta en esta vila com totes las altres associacions, compostas de personas interessadas en asunto tan vital, se moguessen ara que es hora y no contentarse ab fer inútils exclamacions tardanas seus cap profit. Si ara tothom fa lo que pot, en pro dels seus interessos, además de que ningú podrà tirarlos en cara la seva apatia, tindrà cadahú la conciencia tranquila pensant que ha complert ab son deber, L' Olotí promet ajudarhi ab totes sas forsas.

Noticias generals.

La setmana passada se pot dir que ha estat setmana de borrasca: Ara que ja molts creyan que per aquest any nos hauríam escapat de neu, 'ns l' han donada tot d' un cop y ab abundancia. Lo dimecres nos llevarem ab la sorpresa d' estar coberts d' un palm de neu; pará lo nevar unas quantas horas al dematí, pero com lo noy del cuento, devia esser pera recobrar forsas pera tornarhi, porque á las deu torná á nevar ab abundancia, fins á la nit, de manera que á no ser per la humitat de las plujas anteriors y la temperatura benigne, gracias á la qual la neu anava fonent, se 'n hauría posat una gruixa com pocas vegadas s' hagués vist.

A consecuencia del temps, havem estat aquesta setmana varios dias sense corrén de Barcelona per estar intransitable la carretera de Sant Joan de las Abadessas; y las líneas telegráficas interrumpudas tant la de Gerona com la de Vich.

Lo dimars passat arribá com diguerem en lo número anterior, lo Marqués de Cerralbo á visitar lo Círcol Tradicionalista d' aquesta vila, acompanyat dels Srs. Duch de Solferino, Llauder y Falcó. Fou rebut en lo Parque per una regular comissió de socis del esmentat Círcol engroixida per comissionats de diferents pobles de la comarca y altres personas que, mogudas de simpatía unas y de curiositat altres, animaren la part de jardins per los que passá la comitiva. Lo Círcol li prepará allotjament en casa de D. Jaume Sala

(xarló) en quals voltas tingué lloch á la vesprada una serenata de orquesta y coros en mitj de forts ruixats de pluja. L' endemá visitá los temples de Sant Esteba y del Tura, L' *Arte Cristiano* y á la una de la tarde fou obsequiat ab un dinar después del qual se brindá llargament com es costum en semblants cassos. segóns se diu los comensals foren sobre cinquanta y lo lloch la casa Reguer del Firal. Al vespre hi hagué vetllada literaria y musical en los salóns del Circol Tradicionalista que segons noticias fou bastant concorreguda epesar del mal temps. Havem sentit elogiar als concurrents los cursos del marqués de Cerralbo y del Sr. Llauder.

Lo dijous marxaren dits senyors á las nou y mitja en direcció á Gerona.

Lo divendres passat al dematí foren agafats per los dependents del municipi y posats á disposició del jutjat *dos aucells de passa*, que 's havían entretingut en desbotar lo calaixet de limosnas del altar de la Soledat en la iglesia del Carme, y tractavan de portar-sen los pochos quartos que hi havia.

Havem rebut, imprés, ab molt esmero lo llibre que acaba de publicar lo nostre amich en Francisco Monsalvatje titolat *Besalú*. Li 'n donem las gracias y altre día nos ocuparem de ell ab la extensió deguda.

Fa á la vora d' un any que 's va demanar á las Corts la rebaixa del franqueix de las cartas, la majoria ja va aprobar la proposició, y lo govern ne va fer cosa propia, oferint ademés rebaixar lo franqueig de la correspondencia ordinaria á 10 centims per cada fraccio de 15 grams, y la cosa s' ha quedat aixís y no se 'n ha parlat mes, com sol succehir ab tot alló en que lo pahís ne pot reportar alguna ventatja. Si en lloch d' haverse proposat la rebaixa s' hagues proposat lo contrari, no n' hi hauria poch de temps que la proposició aquella hauria passat á ser posada en práctica.

Diu un periódich que la situació dels arrocers de Valencia es apuradíssima puig ni á 19 ptas poden véndrer lo gra que 'ls costa de producció 21 ó 22 pessetas y anyadeix lo temor de que la miseria fassi quedar desertas las fertils riberas de Jucar si no se posa remey á la situació d' aquella contrada.

Un altre periòdich diu que á Amposta si fa ó no fa passa lo mateix y que si aixó dura, aquella important població está amenassada de de mort; aquest any diu que si continúa aquesta situació sens espectativas de millora, ja no se sembrarán ni dos quarters de arrós quan altres anys la cullita aquesta proporcionaba á aquella població la friolera de un milló y mitj de pessetas.

Ja veurán aquestos infelissos arrossaires com se posará remey á son mal, entre tant que s' assentin, perque la cosa va un poquet llarga.

CORREO DE MADRID DEL DÍA 20 DE FEBRERO DE 1890.

MINISTERIO DE LA GUERRA.

Circular.

Exemo. Sr: En cumplimiento de lo prevenido en el artículo 144 de la ley de Reclutamiento y Reemplazo del Ejército de 11 de Julio de 1885, y verificados en los días 14 y 15 de Diciembre del año próximo pasado el ingreso en caja y sorteo de los mozos del presente reemplazo, con arreglo á lo que disponen los capítulos 14 y 15 de la mencionada ley;

El Rey (Q. D. G.), y en su nombre la Reina Regente del Reino, ha tenido á bien resolver lo siguiente:

Artículo 1.º Se llaman al servicio activo de las armas 49.000 hombres de los sorteados según Reales órdenes de 16 de noviembre de 1889 y 18 de Enero último, en las capitalidades de las zonas de reclutamiento de la Península, Islas Baleares y Canarias, habiéndose tenido en cuenta para señalar ese contingente las bajas que han de reemplazarse en todos los Cuerpos y Secciones armadas de la Península, en los distritos de Ultramar, en las tropas de infantería de Marina y en las de las Islas Canarias.

Art. 2.º Las 68 zonas en que se halla dividido el territorio de la Península é Islas Baleares contribuirán para este llamamiento con el número de reclutas que se detallan en el estado que á continuación se publica, el cual ha sido formado distribuyendo entre aquellas proporcionalmente los 48.749 hombres que resultan del contingente total, hecha la deducción de las bajas que han de reemplazarse en las Islas Canarias, con relación al de mozos sorteados en cada zona, con el aumento de los comprendidos en el art. 30 de la ley, y deducidas las bajas ocurridas desde que tuvo lugar el sorteo, sin reputar como tales las de los redimidos á metálico.

Art. 3.º Las zonas de las Islas Canarias contribuirán asimismo con el número de reclutas que se detallan en el mencionado estado para cubrir las bajas de los Cuerpos allí organizados y localizados, con sujeción al artículo 20 de la ley.

Art. 4.º El día 1.º de Abril próximo se concentrarán en las capitales de las zonas todos los reclutas sorteados en ellas, que por razón del número que hayan obtenido en el sorteo les corresponda ingresar en el servicio activo, según el cupo fijado á cada una: en la inteligencia de que los que sin justificado motivo no lo verifiquen dentro del tercer día después de señalado, serán tratados como desertores, en virtud de lo dispuesto en el artículo 132 de la referida ley.

Art. 5.º La distribución del contingente llamado al servicio activo, entre las unidades orgánicas del Ejército de la Península é Islas Baleares, así como la elección para las Armas é Institutos, se efectuará con sujeción á las reglas que oportunamente se dictarán por este Ministerio.

Art. 6.º Los Capitanes generales interesarán de las autoridades civiles la inserción de esta circular en los *Boletines oficiales* de las provincias para que tenga la mayor publicidad.

De Real orden lo digo á V. E. para su conocimiento y efectos consiguientes. Dios guarde á V. E. muchos años. Madrid 19 de Febrero de 1890.—Bermudez Reina.—Sr.....

Estado general demostrativo del número de hombres con que, según lo dispuesto en el artículo 1.º de la Real orden de esta fecha, ha de contribuir cada una de las 68 zonas militares y la provincia de Canarias para el reemplazo de los cuerpos activos en el presente año. (Solo publicamos las zonas que corresponden á Cataluña.)

Zonas.	Número de las zonas.	Número de mozos sorteados.	Total con Ultramar.	Ultramar.
Barcelona.	9	1056	561	33
Barcelona.	10	1526	809	47
Manresa. l.	11	1686	894	52
Gerona.	12	1539	816	47
Santa Coloma de Farnés.	13	1012	537	31
Tarragona.	14	1412	748	44
Lérida.	15	1826	968	56
Tremp.	16	996	528	31

REGISTRE CIVIL DE OLOT.

Noticia dels naixaments y defuncions ocorregudas desde 11 al 23 de Febrer.

NAIXEMENTS.

Nens—3.

Nenas—00.

DEFUNCIONS.

Homes.	Donas.
Rdo. D. Pere Buixeda.	11 Magdaleua Matller.
16 Anton Canal.	13 Teresa Llagostera.
17 Pau Jou.	17 Magdalena Riera.
47 Gabriel Peiraló.	18 María Costa,
18 Pere Luís Peixó.	19 Emilia Feixas.
23 Antoni Moliné.	21 Ana Sacrest y Navarro.
Total 6.	22 Ana Fiol.
	22 Sor Patrocini Vilalta.
	Total 8.

CHARADA.

De *primera* 'n té tothom
 Que no es valent de mena;
 La *segona* 'l mestre ensenya
 Qu' es de la oració un pronom;
 Y antepostas *prima y dos*
 A certas paraulas gregas,
 Volen dir moltes *mujeres*
 Si *gamia* forma 'l compost.
Tersa y hú no es prototipo,
 Pero si acosta un bon xich;
 Y un animal mol bonich
 N' es la *quarta*, d' en *Pepito*.
 Y lo tot, senyó Bernat,
 Jo li dich pro formalment,
 Que dels mals, lo mes dolent,
 Es el que Espanya ha agafat.
 Y que si no 's cura aviat
 Morirá infaliblement.

J. B.

Solució á la charada anterior
 CA-TA-LA-NIS-TA.

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 2. II de Curesma. S. Simplici P. y C. Ss. Lucio B.

Dilluns 3. Sts. Emeteri, Celdoni y Medi mrs.

Dimars 4. S. Casimiro rey y cf.

Dimecres 5. S. Nicolau Factor cf.

Dijous 6. S. Olaguer b. de Barcelona.

Divendres 7. S. Tomás de Aquino dr. — Abstinencia de carn.

Dissapte 8. S. Joan de Deu fundador. — Anima.

QUARANTA HORAS. — Continúan en la iglesia Parroquial. La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.